

Fastelavnssøndag – 1. tekstrække

Familiegudstjeneste – børn- og ungdomskors sidste optræden

Nygårdskirken 9. februar 2025, kl. 10.30

Tekst: Matthæus evangeliet 3,13-17

Salmer: 750; 29; 478; Kan du gætte hvem jeg er; 192, v.7; 192

Matthæusevangeliet 3,13-17 genfortælles:

Deroppe på væggen har vi et flot billede af Jesus' dåb! I kan se Jesus i hans hvide kjole ude i den grønne flod – og Johannes, der døbte Jesus i Jordanflodens vand. Johannes døbte *mange* – og var så berømt for det, at de *kaldte* ham Johannes *Døberen*! Når Johannes dyppede dem ned i floden, oplevede de at de blev vasket *rene* – helt ind i hjertet og fik ren samvittighed og kunne begynde på en frisk! Men Jesus *var* allerede helt ren i hjertet: Der fandtes slet ikke had, misundelse eller jalousi i ham! Jesus er jo Guds egen Søn! Så Johannes sagde til Jesus: *"Hvorfor kommer du til mig for at blive døbt? Det er mig der har brug for at blive døbt af dig."* Jesus svarede: *"Døb mig nu, for det synes Gud er det helt rigtige!"* Johannes gav efter og dykkede Jesus ned i vandet. Og lige da Jesus kom op af vandet igen, åbnede himlen sig, og han så

Fastelavnssøndag – 1. tekstrække

Familiegudstjeneste – børn- og ungdomskors sidste optræden

Helligånden, der dalede ned over ham som en due. En stemme fra himlen sagde: "Dét her er min søn, som jeg elsker!" Det er lige præcis det, I kan se ske på billedet oppe på væggen!

Prædiken:

Da jeg blev døbt – og da du blev døbt – da skete der præcis det samme, som da Jesus blev døbt: Gud sendte sin fredsdue ned til os og sagde om hver af os: "Det her et mit barn, som jeg elsker!" Fredsduen er usynlig. Kærlighed er usynlig. Gud er usynlig. Men og vi kan tydeligt mærke inde i vores hjerter, om der er fred, kærlighed – om Gud er der: Vi ved hvor kæmpestore en forskel der er på, om vi føler os trygge og elskede og tror på fremtiden – eller vi føler os overset og frygter fremtiden! Guds fred og kærlighed er usynlige – som ånde, som ånde! Men ord gør kærligheden hørbar – vand gør at muligheden for liv tydelig! Gud hjælper os med at se, hvordan vi kan bruge Hans kærlighed til at redde verden! Og det er der brug for: Vores jord har det skidt. Masser af mennesker har det skidt! Vi længes alle efter fred, retfærdighed og tryghed! Det ville faktisk være godt

Fastelavnssøndag – 1. tekstrække

Familiegudstjeneste – børn- og ungdomskors sidste optræden

for os at blive døbt *hver* eneste dag og få styrket vores mod, vores tro på det gode og få nyt håb for fremtiden! Men vi bliver kun døbt én eneste gang! For alt det, vi gør igen og igen: Det bliver en *selvfølge*, og vi *glemmer* at *værdsætte* det selvfølgelige. Fred og kærlighed bliver *aldrig* en selvfølge: Det er noget vi skal kæmpe for og takke for igen og igen! Så hver gang I tager et bad, kan I jo tænke på, at Gud har fyldt jeres hjerter med sin rene kærlighed – og den skal I dele ud af! Og hver gang vi tager en tår vand – og hver gang vi mærker en regndråbe, så lad os huske på, at Gud én gang for alle har ladet livets kilde springe i vores hjerte: Så vi har overskud til at være gode ved andre, hjælpe dem og give dem plads! Ja, hver gang vi ser en hvid kjole eller en hvid T-shirt, så lad os huske på den gang, vi selv modtog Guds kærlighedsløfte klædt på i en lang hvid dåbskjole! Hvorfor er et dåbsbarn så klædt sådan ud? Kjolen er jo alt, alt for lang – og hvid er en upraktisk farve til et lille barn, der savler og spilder hele tiden! Jo, dåbskjolen er ligesom en fastelavnsudklædning: Når man er klædt ud, *er* man noget andet end man ellers er! Men *er* man enhjørning! Man *er* astronaut! Man *er* magisk – kan

Fastelavnssøndag – 1. tekstrække

Familiegudstjeneste – børn- og ungdomskors sidste optræden

gøre magiske ting! Sådan er det også med barnet i dåbskjolen: Egentlig er det et meget skrøbeligt lille menneskeliv – som der er stor risiko forbundet med. Man kan lynhurtigt blive syg, fattig, ensom, kriminel. Og en dag skal vi helt sikkert dø. Men iført dåbskjolen *er* man Guds elskede barn! Når Gud ser på os, så ser Han os *altid* i dåbskjole med et rent hjerte! Gud ser os som sine elskede børn – uanset hvor store og voksne og kloge og dumme vi bliver. Og uanset hvor dårligt det går os – så holder Guds kærlighed *ud* med os i det *lange* løb; derfor er dåbskjolen så *lang*! Vi der er døbt er usynligt klædt i Guds kærlighed hele livet igennem – vi har en usynlig beskyttelsesdragt af rent, hvidt lys på! Den gør os udødelige – sender os tværs igennem dødens dør lige ind i evigheden en dag. Men den gør os *ikke usårlige*: For de usårlige er også *hårde* – og bliver let hårde ved *andre* ... Det er ikke det Gud vil have, tværtimod: Han klæder os på i sin bløde, sårbare kærlighedsdragt – det gør vores hjerter bløde og åbne for andre mennesker, så vi hellere *selv* vil såres for at beskytte *andre* mod sår. Sådan var Jesus – sådan skal vi også være! Gå med kærligheden og tilgivelsen og håbet og freden gennem verden! Dele alt godt med

Fastelavnssøndag – 1. tekstrække

Familiegudstjeneste – børn- og ungdomskors sidste optræden

andre - ikke tage fra andre men give andre alt godt!

Det var det, Gud har klædt os på til!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.